

1864
Unghvár, április 2.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
14. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

S

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATADOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „
Hirdetések jutányosan közöltnék.

Felolós szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, szobranci utca
913
368 szám.

Fölhívás

Unghmegye lelkes hölgyeihez!

Az unghvári Casinó-egylet tagjainak közös akarat nyilvánulásában fejeztetett ki az eszme f. év május havának 8-án egy tánczesztélyt rendezni, — melynek fele rész jövedelme az alföldi aszály-sújtotta testvéreink felsegélésére ajánlatott.

Ezen kis megye áldozat-készsége maig is buzgólkodva sietett testvéri és felebaráti kötelességét teljesíteni, de ezzel még korántsem róta le teljes mérvű tartozását, — mert a sápadt éhhalál még nincs eltávolítva imádott hazánk azon részéről, mely a nemzet testben a szívet képezi — azért virrasszunk kétségbeesett testvéreink sorsa felett, s ha nélkülözéssel is, szaksituk el pár filléreinket, hogy enyhíthessünk fájdalomokon, öntsünk beléjük bizalmat a kitar-táshoz, s testvéri szeretettel támogassuk őket nehéz küzdelmük s nélkülözésükben.

Hogy a kitűzött cél elérését annál jobban megközelítsük ezen táncvizigalmat egy sorsjátékkal gondoltuk összekötni — a nyeremény-tárgyak összeállításánál lelkes honleányaink áldozatkészségére számítván.

Mi nem esalódunk midőn azt hisszük: miszerint Unghmegye nemeskeblű honleányai ez esetben sem fogják engedni, hogy más megyék hölgyeitől elmaradjanak, — nemesebb verseny nem kínálkozhatik a szeretet pályájánál, hol a női boldogító akaraton a végcél szentesül meg.

Mely tisztelettel kérjük föl tehát Unghmegye lelkes hölgyeit, kegyeskedjenek közreműködni s elősegíteni a kitűzött szent célt kézimunkák vagy bárminemű ajándékok által s alulírott bizottmány a legesekélyebb tárgyakat is lálás köszönettel veendő annál is inkább, mert nem az adomány mennyisége de a szív jósága, honnan a részvét ered, határozza az értéket. A kijátszandó tárgyak Koregtko Luczián egyleti felügyelő s ez alkalomra bizottmányi taghoz küldendők; s az adakozók neveivel egygyütt a „Felvidék“ hasábjain fognak közöltni.

Áldás hazánkra!

Az estélyt rendező bizottmány.

Hazafiai fölhívás

egy Unghvár városában részvények útján alapítandó rajziskola tárgyában.

Hogy polgári előhaladásunk egész körében, különösen pedig az ipar, kereskedelem, mesterségek s az exact ismeretek világában mily fontos tényezővé vált legyen a rajzművészet, szükségtelen magyarázunk mindazok előtt, kik polgáriadosásunk követelményei s vívmányaival ismeretesek. És még is sajónnal kell bevallanunk, hogy ily közművelődési szükséges közeg Unghvár városában, mely a kárpáti megyék közt nem csak az iparnak s mesterségeknek egyik virágzóbb központja, hanem egyszersmind számos tanintézeteknek is székhelye, mindez ideig híjával van! Pedig itt az ideje, hogy Unghvár városa, mely sok más hasznos intézmények iránti nemes versenyéről

annyira ismeretes, e téren se maradjon hátra! Mert kiszámíthatlanok a rajzoktatás és tudomány hasznai a gyakorlati élet minden ágában, s egyesült erővel, polgártársaink közremunkálásával ezen szükségén is rövid időn segíthetünk.

Miértis, hogy egy rajz tanoda Unghvár városában is mielőbb létre jöhessen, alulírottak egész bizalommal hívják föl e nemes város minden rendű s rangú lakosait, miszerint lennének szivesek magokat alulírottaknál f. 1864. april hó 15-kéig bejelenteni, s mint részvényesek alkírní, hogy a további teendők iránt azonnal intézhedhessünk.

Kelt Unghvárt, mártius hó végén 1864. *)

Vidra Ferdinand,
academiai festőművész.

Mészáros Károly h. ügyv.
Káptalan utca, saját ház.

Az őszi-baraczk tenyésztéséről.

A mult időkben egy gyümölcsészeti társalgásban vettem részt, mely alkalommal a többek közt, az őszi-baraczk nemesítéséről, s biztos gyümölcsözéséről lévén szó, megbízattam, hogy az ott megvitatott, s már gyakorlatilag is megpróbált eljárást a baraczk tenyésztése körül — adjam át e lapok hasábjain a közönségnek.

Ama társalgás közben a házi ur azon kérdést tette fel: „Hogyan van az, hogy Sz. Péter-várott jobb sikerrel tenyészítik az őszi-baraczkot, mint nálunk, hol az éghajlat sokkal kedvezőbb?“ Miután a kérdésre alaposan nem felelhetünk: a tisztelt háziur következő megfajtsát adá:

„Az őszi-baraczkfák február havában vagy előbb, illetőleg midőn a fagyokat enyhébb időszak váltja fel, a fácskák tövei körül-körül pozdor szalma vagy falevél hulladék takarékkal láttatnak el, s a takaré főlbe hó halmaztatik, a hó fölött ismét az említett takarékból egytakas, s erre megint hó; ily állapotban hagyatik aztán a fácska amíg csak lehet, s csak mikor már a jökörőbb fagyoktól félni nem lehet, hárítatik a takaró végkép le a fákról, ez eljárás szerint a fácskák sokkal később fejlődven, természetük ellenére később virágzanak, s e szerint a fagyok virágában ritkábban érhetvén, gyümölcsözésük biztosabb.

Mult évben próbát tettünk ezen említett eljárással — s azon biztos tapasztalásra jutottunk, hogy miután a mult év épen történetesen olyan volt, melyben a virágzást dér esipte; a baraczk-fák általában majd semmi gyümölcsöt sem hoztak, míg ellenben az imigyen kezelt gyümölcsfák — későbbi virágzásuk miatt — csodálatos szép és izletes gyümölcsöt nyújtottak.

Ezen alkalommal nem lesz tán felesleges, ha ezen majd legnemesebb gyümölcs gyorsabb tenyésztéséről is pár szavakban említést teszünk.

Megyénk szőlőt termő vidék lévén, ha valakinek kertje épen ninesen is, szőlőjében te-

*) Ezen ügyben a t. indítványozók folyamódványa hallomás szerint a n. mélt. magyar kir. Helytartó-Tanácsához már fölterjesztett. Szerk.

nyésztheti ezen jó gyümölcsöt, hol az aljkat kivéve — őszi-baraczk-fánál egyebet nem is ültethet.

Az újabb divatu Trillageokoni baraczk tenyésztés helyett miután nem mindenki érti azon mesterséget, s ideje nines rá, de könnyű szerrel nemis tenyészthető, egyszerűen az ugynevezett paraszt tenyésztési módot ajánljuk.

Ugyanis a baraczkorszakában, egybe gyűjtjük a legjobb fajta magvakat s azokat a következő télen át elregegzve tartjuk; az elregegzés igy történi — készítünk előbb homokot, melybe tört faszénpor vegyitetik, ezután egy edény aljba a fentti vegyületekből mintegy 2 ujjnyi hintetik, erre aztán baraczk mag — ugyanazonban hogy egymást ne ériék azután ismét homok vegyíték s ugy tovább mig minden készlet magunk elhelyeztetett.

Már most tavaszkor midőn már a föld lucskosságától megszikkad, ha jó eleve még őszi- kor a baraczk ágyaknak szánt helyet jól felnem kapáltuk avagy ástuk, — igyekeznünk kell, hogy ekkor jó mélyen porhanyosítsuk azt — ezután azon edényből, hol a baraczk-magok elrakva voltak, a magok kivétetnek vagy öntetnek s egyenkint egy egy lábnyi távolságban egymástól a földbe dugványozandók.

Ezen eljárás után az első évben a csemeték egyebet nem igényelnek mint az ágak tisztogatását.

Másod év tavaszán a csemeték nemesítése végett a csemeték jó eleve elkészített ágyba újlag átültetendők, mely alkalommal a gyök végén lecsipendők s a csemeték megtisztítandók lesznek. — Julius havában pedig az évi hajtásokat felényire vissza kell nyesni; ha tökéletes gyümölcsöt kívánunk nyerni — ugy az előbbeni átültetési mód még ez éven át ismételtetik s csak ezután ültetik állandó helyére, mely alkalommal kiválólag ügyelnünk kell a következőkre u. m.

1. Miután az őszi-baraczk porhanyó jó földet azonkívül a napot szereti délnek fekvő helyet kíván.

2. A helyek kiválasztása után az ültetés helyre szánt gödrök homokkal vegyített földdel behintetnek.

3. A fát őszi- vagy tavaszkor ültessük-e? az szerintünk majd egyre megy, azon különbséggel hogy az őszi- a levelek lehullával — a tavasziak pedig kora tavaszon ültetendők s száraz időjárás esetében öntözendők. — Mindkét esetben ültetvények gyökeit vissza kell nyesni.

4. Egymástól egy ölnyi távolságra lehet elhelyezni s csak oly mélyre mint az iskolában voltak különben hamar elvesznek.

Köztudomásu dolog lévén a pomolugosoknál, hogy a már egyszer termett galyak többé nem gyümölcsöznek, az új hajtásokon minden éven át visszanyesést kell használnunk.

Főtörökvésünk az őszi-baraczk tenyésztésnél az legyen, miként inkább szetterjeszkedésére, mint a fák felnyulására iparkodjunk, mely célt folyvást a vezérágak július havában törté- nendő becsipkedésével könnyen elérhetjük.

Kelt Unghvárt, febr. 24. 1864.

PLATHY ISTVÁN.

Lapuuk évnegyedes előfizetőit tisztelettel fölkérjük, hogy a további megrendelés végett mielőbb intézkedni sziveskedjenek.

Jegyzéke

azon jótévőknek, kik az 1863-dik évi szárazság által Zemplénmegyében inségre jutottak felségeléseit a megyei gazdasági egyesület részéről kibocsájtott ivenken adakoztak: (Folyt.)

Hatvani László ivén: Hatvani László 20 kr fél véka rozs, Marosy Dániel 3 kr. Neuman Salamon 6 kr. Csizmár András 6 kr. Bodnár János 4 kr. Hailman Braun 2 kr. Oláh János 2 kr. Vaisz Hersko 2 kr. Kis János 5 kr. Gazdag István 6 kr. Korbulyák 2 kr. Szombaty Áron 6 kr. Csonka László 3 kr. Herskovits 6 kr. Katona 6 kr. Ósvai 6 kr. Kozma 30 kr.

Gr. Andrassy Gyula ivén: gr. Andrassy Gyula 30 köb. Árpa.

Gr. Andrassy Manó ivén: gr. Andrassy Manó. 50 köb. rozst,

Zsolnay Endre ivén: Zsolnay Endre 3 frt.

Szölényi József ivén: Szölényi József 2 köb. rozs.

Báró Barkóczy Mihály ivén: báró Barkóczy Mihály egy köb. búza egy köb. Árpa, Prihoda Lajos egy köb. búza egy köb. rozs, egy köb. Árpa Slezinger Sándor egy köb. búza egy köb. rozs, Horváth Pál egy köb. búza.

Szabó Sigmund ivén: Ghiczy József 2 köb. búza 6 köb. rozs, Pekáry József 2 véka búza egy köb. rozs, Machner Ágoston egy köb. rozs.

Gr. Török Sándor ivén: gr. Török Sándor 10 frt, 5 köb. búza.

Gr. Vandernáth Vilmos ivén: gr Vandernáth Vilmos 10 frt.

Gyuresánszky Károly ivén: Zboray László 3 ft egy köb. rozs, Jánok György 2 véka rozs, Pásztor Antal 2 frt két véka rozs, Áron Klain 40 kr. Labatostsik 8 kr. Petrunyo 8 kr. Rónay Károly 10 kr. Gyurtsánszky Károly 5 frt. egy köb. rozs, Jurcovitsák 8 kr. Adám Mihály 8 kr Áron Sönbrun 1 frt Materni János 10 kr, Weisz József 20 kr, Simónics 20 kr, Timko 10 kr, Ilreha 10 kr. Jarik Pál 10 kr. Ilavatsik 5 kr. Vainberger Mózes 1 frt.

Szentlélek Gyula ivén: Tutkovits József 1 ft. egy véka tengeri. Szentlélek Gyula 1 frt, egy véka búza két véka rozs, egy véka főzelék.

Péchi Ádám ivén: Remenyiczky 50 kr. Péchi Ádám 3 köb. rozs, Belyus György 1 ft. Vaisz Armin 2 köb. Árpa Machner Ágoston egy köb. rozs Valaki 1 frt Zgolai 50 kr, Glük Samu 50 kr Lefkovits Samu 2 ft. Sárman Mózes két véka Árpa, Policzter Adolf egy véka rozs, egy véka Árpa, Ficzonyi Alfonz 1 ft, Bovankovics Ján. 2 v. rozs Kataló Péter egy véka krumpli, Rot Israel egy véka árpa Obláth 1 ft. Dávid Strausz 1 ft. Moricz Vainberger 50 kr. Edelstain Berko 2 véka rozs, özvegy Badcs Borbála, 2 véka rozs.

Füzesséry Antal ivén: Füzesséry György 2 ft. Füzesséry Antal egy köb. rozs, 1 köb. árpa 2 köb. krumpli, Oroszy László 2 véka rozs 2 véka árpa Rózenberg Berko 2 véka rozs 2 véka árpa Rettegi István 1 véka rozs 1 véka árpa, 1 véka főzelék, Grelyár István 1 frt, Reviczky Teréz 1 véka búza, Füzesséry László 1 véka rozs, 1 véka árpa, 1 véka főzelék.

Bujanovics Rudolf ivén: Bujanovics Rudolf 5 ft. 5 köb. rozs. 1 köb. árpa 1 köb. főzelék 10 köb. krumpli, Svarz Salamon 1 ft. Roxer János 1 köb. rozs, Okolitsányi 8 frt, 3 köb. rozs, Svarz egy véka rozs, Guttman 2 ft. Pinkez Fried. 2 frt 3 köb. árpa Névtelenül 2 frt.

(Folyt. köv.)

közi: Boronkay László, egy: jegyző.

A világ bolondságai.

IV.

A párbajról.

Erről a Felvidék tavalyi folyamában volt ugyan már szó, de ez nem tiltja, hogy én is hozzá ne szóljak a magam módja szerint; annyival is inkább, minthogy Kázmérként „ez az én fachom;“ a mi az én szótáramban azt jelenti, hogy a párbaj is nagy bolondság.

Mielőtt azonban a dolog lényegére tapintanék, szükségesnek vélem némi történelmi előzményekre kitérni, kérek illő figyelmet. Ehe! Ehe!

Nehéz volna pontosan meghatározni, mikor keletkezett legyen e lovagias szokás, de, ha nem csak rém óta két kakas van a világon, a párbajnak

is divatozni kellett; mert az bizonyosnak látszik, hogy ezt az ember a kakastól tanulta volt el, mint eltanult mást más állatoktól; valamint az is bizonyos hogy maig sem vitte oly tökélyre, mint azt két fia kakasnál uton útfélen tapasztalhatjuk. És e kemény zuzájú madarak soha sem csinálnak belőle játékot, mint harezias nemzedékhez, és a szép jérezem egész seregének leendő zultájaihoz illik, kiknek harezát leendő hű alattvalóik kísérik figyelemmel. Ez ősi trónvívás azon jogfogalomból származik, melynél fogva: „Két kakas egy szemetem nem uralkodhatik.“ És valóban vagy egyiknek, vagy másiknak le kell mondanai igényeiről; ezt azután a gazdaasszony koronájától megfosztva, a győztes fél testőrseregbe sorozza, hol egész életét paradés egyenruhában eszem-iszomnak szentelve békében töltheti.

Hogy e kakas-viadalok korán sem csekély jelentőségűek hadtani tekintetben, kitészik onnan hogy a jelenkor legműveltebb népe, az angol, már rég akademiákat állított, melyekben a legképzettebb kakas-tudorok tartanak előadásokat. A hallgató vagy tulajdonkép néző közönséget azonban itt már nem a jérezék hanem minden nemű, kori és rangú, tollatlan és két lábú állatok képezik, kiket beles. Plátó emberi névvel tisztelt meg.

Egy másik nevezetes bajvivó az oktalannak nevezett állatok országában: a bika. Ezeket nálunk a pusztán gulyánál gyakran láthatni elkéseredett élet-halál tusában; midőn t. i. a szép szőke köztársaság elnökének ideje lejártván, megjelenik az új fiatal ország gazdag követelő (pretendens) s hatalmas mély hangon figyelmezteti méltóságos elődjét a kormány átadására. Minthogy azonban az uralomvágy az emberből még akkor sem alszik ki, midőn már minden egyéb kellek elhagyta, mely egy jó kormány férfiában megkívántatik: mi természetesebb minthogy az öreg bika sem egykönnyen érzi magát indítatva a lemondásra? Ennek aztán még természetesebb következménye az, hogy a fiatal követelőnek meg kell vinni az öreggel, ki, ha a esatit elveszti, elbujdosik, kísértetvén hű alattvalói áldásaitól, míg ezek magok jóvoltáért hűként hódolnak az új elnöknek.

Sokszor megtörténik hogy a viadal eldöntetlen marad; ilyenkor a béke fenntartásáért az öreg, habár dünyögve, mormogva is, bele egyezik, hogy utódja mint társormányzó szerepelhessen a köztársaságban. Így láthatni egy gulyánál két, néha több bikát is, mint bármely alkotmányos államban több kormány férfit.

A bikaviadalok a köztársaságra nézve annyiból nem veszedelmesek, mert a népség, csak mint pusztán szemlélő szerepel, legkevesebb sem elegendően a fejedelmi vitába; sőt számtalanszor arra sem méltatván azt, hogy bámulás okáért a leglést félbeszakítsa; legfőkébb a fiatal nemzedék, mely még olyant nem látott, gyönyörködik benne egy ideig.

Azonban az emberiségre nézve a bikaviadalok még fontosabbak, mint a kakasokéi. E fölséges állatok annyira kivívták magoknak az elismerés pálmáját, hogy az ember nem elégvén meg azt hogy bika bika ellen szegzeze öklét műszereit, saját maga áll síkra vele még pedig pusztán diesvágyból, a hámuló tömeg üres tapsáért, hurráért.

Egy bika a párbajban a leendő pártusait már századok óta divatozni s amint a hír szárnyal, e közműveltségű intézményt már Párizsban is szándékoznak meghonosítani: akkor bizonyos lehet minden nyájas és nyájtalan olvasóm, hogy előbb utóbb nálunk is utat tör magunk, mint akár a burgonya, akár a burgundi répa; mert hiszen a civilizációtól mi sem maradhatunk el.

Eddig nálunk csak a szelindekek vívtak a bikák ellen s többnyire a vágóhídon de ez sokáig nem maradhat! Hol annyi mindenféle iskola, nyelvelde, színház, lovarda eltengődhetik, illő, hogy a magasabb vívás tudományának is legyenek képezői; legyenek kakas és bika viadala fölszerelt árkusok. És én fogadom, hogy a Toldyak és Kinizsyek honában lesznek még markos és öklös férfiak, kik eltérve a kiesényes párviadaltól, a bikaviadalaak fogják szentelni paragon heverő tehetségeiket.

Az állatok közt a mennyire tudom nohezen találunk több oly harezos természetűeket mint a kakas és bika. Ennek titka az ő patriarhiális állanszervezetükben rejlik, melynél fogva uralomvágy nem igen fejölhetik ki köztök, mely őket vérontó viadala ragadná; míg a tyukok- és talkokra az ember saját kormányformáját tukmálván, mindazon egyenetlenségek magvát elhínté a különböző szelid természetű lények között, melyek az emberi társadalomban fölbujránóztak vala.

Föltűnő jelenség mindenesetre az, hogy az állatok nőstényeit tulajdonképeni viadalban csak ott látjuk, hol fiuk mentéséről van a szó; egyébként mind egymás közt, mind hímekkel békés családi viszonyban állanak. Tanulságos példa az asszonyi nemre!

De térjünk a dologra.

TOMOR FERENCZ.

A b a u j b ó l.

Kassa, márczius végén.

Tisztelt szerkesztő ur! A husvéti szent ünnepeket városunk minden rendű (a rangulakói szokott vallásossággal ülték meg; a templomi s feltámadási menetek ez évben is ropant népesek voltak, s a Kalvária hegyén az utolsó három nap alatt csak egy hemzsegett az áhítatoskodó néptömeg; az idő főképp Nagypénteken igen kedvező volt, azóta azonban majdnem folytonosan s tegnap (márczius 30.) nagy mértékben esőzött.

A téli időny alatt itt működött Szabó és Philippovics-féle színtársulat, mely a vidéki színészet kiválóbb tagjaival rendelkezik, s nemcsak az operában, melyre pedig a fősúlyt látszik fektetni, de a dráma és népszínművekben is minden igényeknek kitünően felelt meg, — miután itteni kötelezettségét becsületesen betöltte, mint értesülünk oszló-félben van. — Egy pár gyengébb tagja Dráguss igazgatása alatt már jó ideje utnak indult s a szó szoros értelmében faluzgat. *) Szabó és Philippovics színtele elválnak, s egyik legközelebb S. a. Ujhelyt a másik talán Eperjést fogja megszállani; — hogy a nyári színdényre megoszlanak, azt igen okosan teszik, mert alig van város a magyar hazában, mely ezen nagyszámu társulatot nyáron át, a mikor tudjuk mily üresnek szoktak lenni mindenütt a színházak, kitarthatná, reméljük azonban, hogy télen át Kassán ismét találkozni fognak, s közönségünket azon élvben részesítendik, melyet nyujtani valóban képesítve vannak.

Ismét szó van róla, mintha különösen az ügyvédi karból egy műkedvelő társulat alakulna s nyáron át az alföldiek felségelére működnek. Nagy és tiszteletre méltó gondolat bárcsak mielőbb létre jönné, s ismerve az ügyvédi kar néhány buzgó, vállalkozó és áldozatkész tagját, nem kételkedünk, hogy a főváros s több vidéki apróbb városok példájára rövid időn alkalmunk lesz megénekelni az elsőket kik a sikamlós deszkáktól s a eszillogó lámpák bódító hatásától — a szent ügyet tartván szem előtt — vissza nem riadnak. Szégyen is volna, hogy akkor midőn a nemzet jobbjai vetekedve ajánlják fel közreműködésüket minden alkalommal, midőn ehöz te-te-vé-reink érdeke kívánja — akkor mondom az öreg Kassa Felső-Magyarország fővárosának értelmisége telenül éljen. Mit mond erre a tisztelt szerkesztőség? **)

Újságul nem sokat írhatok, beszélek, hogy egy pár eskü a mexisai és osztrákországi akar kivándorolni; ezeknek azt ajánljuk, hogy mielőtt biesut vennének hazájoktól, olvassák el Jókai „Vándoroljatok ki“ című jeles művét. Egyébként az illető egyének kereskedők lévén; ezek talán nem hiszik azt: „Extra Hungaria non est vita.“ s jobban szeretik a jó üzletet, mind hazájukat. ***)

Isten őmel, a közeli viszontlátásig. (Szívesen fogadjuk, ottani t. levelezőink úgy is rég hallgatnak, pedig Kassáról minden héten beférne egy — egy érdekes levél lapunkba. Szerk.)

TÁRCSA.

Tavaszzsal.

Szép álmod volt talán lelkem tüdérképe,
Dicső természet! a téliéjszakában

*) Ha esapán a mostani tigokkal szándékozik Dráguss városunkat meglátogatni, akkor nagy jövedelemre számíthat. Szerk.

**) Hol a nemzeti színészet állandósítását oly lelkesen felkarolták, ott szűkölködő honfitársaink érdekeit sem fogják szem elől tévesztetni. — Mi azt hisszük! Szerk.

***) Szomorú dolog volna, ha az ön való minden kereskedőt sajátana, mi ezen osztályból több derék, becsületes s jó hazafit ismerünk. Szerk.

Kelő virányidőn szétmosolyg az élet,
Ezer öröm támad a madár dalában,
Szétrezeg valódon a kikelet fénye,
Mint menyasszony arezán elnyert boldogsága,
Csak az én szivemben van örök éjszaka,
Csak az én szivemben dúl a bánat árja.

Mint árva gyermek az óltár zsámolyához —
Kebéledre vágyom, hogy megkönyebbüljek;
De fáj az én szivem — fáj miként még soha,
Ha szabad madarak felettem repülnek.
Lelkem is repülne, de lekötve tartja,
Úsonka szárnya, melyet a vihar megtépett,
És én imádkozom, elmerengve rajtad,
Imádságom te vagy isteni költészet!

A tó parton rezeg a napnak sugára,
Arczomón is érzem tündöklőbb a bánat,
Hallom végső dalát a hatyu madárnak,
Lantomon is érzem szomorú dal támad.
Megalhali szeretnék — már pihenni vágyom,
És a hatyu ajkán szomorubb az ének;
Dalolj fehér hatyu; hisz én is dalolok —
Míg el nem száll tőlem a kifáradt lélek.

És az elszáll messze, lassu gyöngé szárnyon,
Elleláradtában felsegíti vágya,
És ha elérí azt a kiért sovárgott!
Eloszlik a ború, a szív éjszakája.
De nem soká tart a boldog éberálmom —
Elborul ismét ha visszatér a lélek,
S mint hite-vesztett rab sötét börtönében,
Érzem én is már hogy nem sokáig élek.

És e gondolatnál olyan nyugott vagyok —
Mint kinek előre jól rendezve dolga,
Szomorú szivemben szokatlan kéj támad —
Mert elkészülve már szivem koporsója,
Nem tudom mit érezek öröm-e vagy bánat!
A mitől oly boldog elhagyott kebelem —
Talán mindakettő? talán te emésztesz?
Lelkem üdvössége gyönyörű szerelem!

A vándor madarak ismét visszatértek,
Keringenek fenn a fényes levegőben;
Térjetelek vissza e szomorú hazából,
Csak nyomorra szálltok minden házfödelén;
Ninesen itt már élet csak halál tanyája —
Mely elrabolt tőlünk minden boldogságot;
Semmi öröm ninesen a jelen időben!
Elvesztettük azt a régi jó világot.

Madarak dalolnak, és virágok nyílnak,
Tavaszi ruhába lépett a természet,
De az én szivemben örökös tél vagyok,
Csak te vagy tavaszom isteni költészet!
És ha meglátogatasz fekete ruhádban —
Nem tesz kellemessé rózsák illatárja;
Szomorú vagy te is, mint az ifju költő —
Kinek gondolata elhagyott hazája.

Kovács János.

Baráti kötelesség.

— Beszélyke —

Margitay Dezsőtől

(Vége.)

Tréfás komolysággal szakítá tehát előbbi szavait fölben, mondván:

— Az utoljára szánt vig themát akarja antici-

Alice mosolyogva illeszté két újat melegen piros ajkára, jeleül, hogy hallgatni fog; de tüzes szemei az ellenkezőt mondák.

— Mi férfiak — kezdé Piron — fölötté különös lények vagyunk; erőseknek nevez a világ s mégis egy gyöngé nő tekintetével igazgathatja tetteinket; szem sugáritól lánczat füzve rabba teszi sziveinket, mint tevék a mörök a spanyol lovagokat. Ez nem csoda: a seregverő Sámson hajszállal kötö meg Delila. Azonban ez erős gyöngeségünk mellett még azon sajátos természettel is bírunk, miszerint legyőzőinket saját lánczainkkal igyekezünk magunkhoz füzni; szívesen törjük a lánczokat, de csak ha a győztest is kötik. E kötelék a ház-as-élet rózsaláncza. Ön kedves Alice meg fog engedni e hosszadalmas körirásért; keröi szerepem, melyben ma szerencsés vagyok nála tisztelegni — követeli azt.

Alice arezáit kedves pir futá át; nagy barna szemei boldog tüzben ragyogtak föl a költő vég-szavaira.

— Barátomat, Dornevált — folytatá az utóbbi, — egészen elbűvölé ön tündér tekintetével; melynek következtében egy hét előtt nálam levén, föl-kért, hogy ő és ön között lennék közbenjáró.

Ki írhatná le Alice meglepetését? szemei hirtelen elborultak, mint a fényes nap, ha véletlenül irigy fölleg uszik alája.

Leverten hallgatott néhány percig; aztán megkísértett, de nem sikerült enyelgő hangon kérdé:

— És ön örömmel teljesíté e kívánatot?

— Ez semmi egyéb, mint egyszerűen baráti kötelesség.

— Nem! — kiállott föl Alice, piezike lábával dobantva — közönyös hangon ne szóljon hozzám; mindent inkább csak ezt nem: A közönyösséget ki nem állhatom.

— Kegyelem Alice, kegyelem!

— Jó, jó enyelgjen csak; én erősen elhatározám magamat megboszulni. Az ajánlatot elfogadom és —!

Most Pironra került az elhalványulás sora.

— És? — kérdé szorongva.

— Mit mondana ha a kérető helyett —

— A kértnek nyujtaná kezét?

Alice ajkít szédítő mosoly lejté körül, miközben jobbát a boldogságában szinte elalélt Piron elé nyujtá.

— Ah Alice! mily édes ön boszuja! — suttogá ez elfogult kebelével, szivére öelve a remegő, de ez eljárása ellen nem tiltakozó hölgyet.

E szónak „viszony“ sok és rendesen egymástól igen eltérő érzelmet tulajdonítanak az emberek; abban azonban mindenki megegyezik, hogy az valamely két egyén közötti bensőbb összeköttetést jelent.

En részemről a leggyöngédebb értelemben szoktam e szót venni s csupán oly összeköttetésekre szeretem alkalmazni, minő Piron és Alice között már régtől létezett.

Ök szereték egymást: Alice egy 16 éves hölgy első, ábrándos szerelmével Piron, s Piron egy költő magasztosságával Alicet.

Melyik ér többet: az első harmatesepp, melylyet az Oillet parfáit nyilásközben fogad kebelébe, vagy a hajnal titkos némasága, mely hangnélkül is oly sokat jelentő.

Ne mondjunk itéletet fölötté.

A két kebelben titkosan növekvő érzelmet nem árulák el az ajkak; mindenik magának tartá az édes titkot, és mindenik sejté a másikat.

Önök hölgyeim és uraim tudni fogják hogy a szerelem az első vallomásig legbűbajosabb; a pirolva bevallott „igen“ után elhal a kéjes inger, melylyel a sejtalem teljes bizonytalansággal hat vágyó sziveinkre.

Mert a szerelem olyan, mint a bűvész csodattetei, addig érdekes, míg titok. Mert a szerelem olyan mint a Reine de France nevű rózsá; addig szép míg teljesen ki nem bomlott zöld hüvelyéből.

Aztán természetesen, megszokott s majdnem kötelességgé válik.

A kötelesség pedig nagyon ritka esetben szokott kedves lenni.

Piron örömben merülve tért haza; magában értetik, hogy az egész Dornevált historiáról megfelledezék szerelmi mámorában, s csak akkor jutott az eszébe, midőn barátja a Rue Chartresben épen a du Vaudeville mellett elhaladtában szemben jött reá. —

— Ah mily kellemetlen pillanat vár reám! — szót emészté. — Mit fogok most mondani neki, szegény szerelmében csalódott barátomnak?

Dornevált azonban gyors léptekkel, fejlesítve mindinkább közeledett; öltözéke kissé több gondal volt fölötté mint egyébkor, de magas kalapja alig tudott megkapaszkodni divatosan kifelhért parókáján. Piron kalapja állásáról ösmerte föl benne a kétségbeesett szerelmezt.

— Mit fog mondani, — meghallja, hogy — de hisz ő elhalad mellettem, anélkül hogy reám tekintene. Ne szólítsam meg? úgy megmenekülök legalább egy bizonytalan időre a kellemetlenségtől. De hátha Alicéhez siet? Megkell mentenem őt a szégyentől.

Néhány gyors lépést tön barátja felé, aztán így szólott:

— Hova hova Dornevált?

Ez meglepetten tekinté föl.

— Te vagy az Piron?

— Mint láthatod.

— Nos ugy jer siessünk.

— Hová? miért? mivégre?

— Jer csak, majd utközben mindent elmondandok.

— Nem ugy, azt akarom hogy azonnal beszélj.

— Jól van, im pár szóban az egész, de aztán sietni fogunk nemde? Minden elmulasztott perc egy egy öröklet vesztett boldogsága.

— A dologra!

— Tegnap érkezett Párisba egy orosz hercegnő, szép, mint Cleopátra, de büszke, mint Júnó s szenvedélyes mint Annida.

— Ez sok egyszerre.

— Nemde, tegnap látám meg a Gymnase dramatique-ban.

— És ma?

— Ma bemutattatom nála magamat egy ösmérsöm által. Jer jer, én nem vagyok nagyon irigy, s neked, mint legjobb barátomnak megengedem, hogy elbámulhass észak e fényes tüneménye felett.

S karjánál fogva magával akará őt vonni. Látván azonban, hogy Piron megsem mozdul helyéből, egyedül akart tovább sietni.

Most Piron ragadta őt karon.

— Holla hé! Nem kell oly gyorsan elhaladnod.

— Tehát mit akarsz még velem — kérdé Dornevált kedvetlenül.

— Hát Alice? őt kifeledéd a játékból?

— Az ördögben! csak nem vetted komolyan minapi szavaimat?

— Hogy nem vettem-e komolyan?

— Igen. Ha ha ha! hisz föbe löni való bolond volnék, ha azon szavaim komolyan lettek volna mondva. Csak pár percig tartó mámor; egy futó álom volt az, melynek karjaiba az unalom elől menekülvén. Reményem hogy te, ki mindent megszoktál fontolni, nem hamarkodád el a dolgot?

— De az istenért —!

— Hogyan is szerettem volna én Alicet csak egy percig is amaz édes érzellemmel, mely mellett minden szenvedély elhalványul, midőn szivem minden dobbanása érte csak egyedül érte kelhet.

— Alice-ért?

— Oh nem! ez ujkori orosz Cleopatraért.

— Az reám nézve mindegy: én megkértem számodra Alicet. — Viszonzá Piron a lehető leghatástköltőbb mélyhangon.

— Szerencsétlen! kiállott színéből kikelve Dornevált.

Piron elmosolyodék barátja ijedelmén s teljes szivéből örült azon, hogy joga van a nehezeltő játszaní.

— Csalódom! — mondá aztán könnyült kebelével, — kettőnk között a „szerencsétlen“ melléknév csupán reád ilhet.

Dornevált hosszan gondolkozott; aztán megragadva barátja kezét, a legesdőbb hangon szóla hozzá:

— Barátom! itt az alkalom megmutatnod igaz baráti hűségedet?

— Szólj mit tehetek érted?

— Vedd el nevemben Alicet.

— Ha ha ha! mire gondolsz?

— Ne nevedd! vedd komolyan mit mondék, ha barátod nyugalma sient előtted.

Piron mindamellettt hogy ösmerte barátja hangyag jellemét csodálkozni kényyszerült e furcsa ötletén.

— Megnősülni barátságból? — kiálta később.

— Ha ez által barátunkat a boldogtalanságtól mentjük meg, ugy az baráti kötelesség. Megteszed ugy-e; megteszed lelkem barátja értem ez áldozatot? —

— Aztán meg ez Alice beegyezését is szükséglenél! — mondá Piron, mintha egy magában folytatt vitatkozásra szólaná.

— Azon ne aggódj; a nő férjhez megy ahoz, ki megkéri s csak a kedvesek között szokott válogatni.

— Ne feledd, hogy uj Cleopátrád is nő.

— Nem, ő tündér, kit a piros északi fény szült. — Kimentelek zavarodból, de kéröd többé soha nem leszek.

— Köszönöm, köszönöm te önzetlen szívi barát! Isten veled, a viszontlátásig — kiállott Dornevált s megvonva kezét elrohant a baráti kötelességet lerött Pironról.

Házi tarácsadó.

(Írósvajat behűteni s jól eltartani.) — Egy széles tál vagy tepszi közepébe állítsd a tányérat a behűtendő vajjal, és fedd be mázolatlan cserép-edény-nyel, például széles virágedény-nyel ugy, hogy a takaró cserép a tál fenekén legyen, a tányér pedig a cserép alatt, de a virágcserép fenekét be kell dugni: ekkor tölts rá vizet, hogy a tál fenekét két ujjnyira ellepje, és hogy a cserép alá is jasson, állítsd aztán hűvös helyre, így a vaj kemény lesz, és a legmelegebb napokban sem avasodik meg sokáig.

(*) Tejedények érezből. A tejet semmi féle érez-
edényben sem jó tartani, a faedény pedig magába
veszi a vajat és turóanyagot, melyek a levegőnek
kitéve avasodásba és különösen a turó rothadásba
megy át, azért a fából való tejedényeket igen tisztán
kell tartani, másként nemcsak kellemetlen szagot
kapnak, hanem az ilyen edénybe jutott tej
vagy tejszín könnyen összemegy, vagy megsava-
nyodik. De nem csak a faedény, hanem a mázo-
latlan eserepedény is ekként áll a dolog. Érez-
edények pedig, minő a pléh, ón (Zinn) horgany
(Zink) vagy réz edények, azért nem jók, mert a
tej mindenkor valamelyest magába veszi az érezből,
mi aztán egészségtelen. Legjobb tej eltartásra az
üveg vagy a jól mázolt eserep-edények, mert ezeket
legtisztábban lehet tartani. A fából készült tejes
edények szagát legjobban elveszi egy kevés hamu-
zsír, vagy széksó, melyből egy kanálra valót egy
itezéynyi melegvízben kell feloldani, s az edénye-
ket ezzel mosni. (E.T.)

Ujdonságok.

— A nagy hét utolsó napjaiban, különösen
nagy-pénteken az ájtatoskodó néptömeg menete a
rom. kath. templomból a reformátusokéba, s innen
a kálváriára valódi búcsújáráshoz hasonlított. Fel-
támadás estőjén pedig — dacára az esőzésnek, oly
nagy számmal jelentek meg a rom. kath. egyház
áhitatoskodói, hogy a jelenoltaknak egy har-
mada is alig fért a templomba. Nemcsak ily nagy
ünnepek alkalmával, de általában minden vasárnap
fájdalmasan tapasztaljuk, hogy az egyház falai be-
nem fogadhatván a vallásos érzelmű híveket, míg
egy része az utcára van kizorítva, mások — kik
főképp télen át nem eléggé edzettek hajdon fő-
vel a szabadon ácsorogni, megvannak fosztva azon
lelki megnyugvástól, hogy az Urat saját házában
dicsérhessék. — Valóban halaszthatatlan teendője
volna a patronátusnak egy új templom építése által
oda működni, hogy a hívek vallásos érzülete ily
lankasztó körülmények miatt ne csökkenjen.

* A husvéti szent ünnepek alatt oly esős idők
jártak, hogy a szokásos összejövetelek tökéletesen
meggátoltak. E héten is tele vagyunk esővel; mid-
dön e sorokat írjuk (Péntek reggel) a szél erős
dudolással hordja szét az aprilisi havat.

* Az unghvári Casino-egylet bálja jövő máj.
8-ra van kitűzve; ha a nők úgy akarják, ezen bál az
egylet által kitűzött kettős jótékony célnak igen
szép jövedelmet biztosíthat. Ki merne ellenkezni
még csak gondolni is, ki a lelkes unghvári nők
áldozat-készségét ismeri?

* Kövessy Ede első magyar bűvész husvét
másodnapján előadást rendezett városunkban az alföldi
szűkölködők javára; a közönség, —
mely a nagy esőzés miatt elég csekély volt —
Kövessy ur mulattató ügyességében elismerő
tapsok s éljenzések között gyönyörködött; a tiszta
jövedelem, mint értesülünk, kevés ugyan, de ha még
kevesebb lett volna is, Kövessy ur azon áldozat-
készségeért — hogy egyetlen előadás egész tiszta
jövedelmet is az alföldieknek ajánlá — méltó dicsé-
retet érdemel.

* Paulay Mór unghvári cs. kir. postame-
ster a jövő hó elején vezetendő oltárhoz szép és fiatal
aráját Turner Ninát. Legyenek boldogok!

† Kornfeld István nyugalmazott huszár-
kapitányt márczius 31-én kísértük örök nyugalomra.
Élt 67 évet. Béke hamvainak!

† Liszkay János kereskedésében egy ta-
noncz márczius 29-én agyonlőtte magát. Ezt el nem
temették.

* A sárospataki és kecskeméti főis-
kolák — mint bécsi lapok írják — nyilvánossági jogot
nyertek, az eperjesi módjára.

— A fővárosban rendezett jótékony női bazar,
és a két műkedvelői előadás 50,574 forintot jöve-
delmezett a szűkölködőknek.

Vegyes.

— Egy angol közelebb végrendeletileg te-
kintélyes összeget hagyományozott annak, a ki to-
metésén — nevet. Csak az elhunyt jegyzője tudta e
föltételt, s annál inkább óvakodott azt valakinek
elbeszélni, miután a végrendelet szerint az övé lett
a pénz, ha a temetésen senki sem talál nevetni. A
legnagyobb figyelemmel vizsgálta a jelenoltak ar-

czát és nagyon meg volt hatva a mély gyásztól,
mely igazán-e vagy tetetve, azokon letükröződött.
Különösen egy fiatal leány, ki az angol halálával
elveszté előnyös szolgálatát, a legkeservebben zo-
kogott. Egyszerre egy szekrényen levő maeska —
tudva van, hogy a protestánsoknál a temetési szer-
tartásokat szobában tartják — egy öreg asszony fe-
jére ugrott, s ez eset oly furesa volt, hogy a sze-
gény leány elnevette magát. Mindnyájan ráförmed-
tek, a jegyző a legridőgebben. Midőn tudva lett a
végrendelet, ezen senki sem esodálkozott.

— Jubilaumot vagy hatetszázik gyász-
ünnepélyt fognak ülni a napokban Lerchenfeld-
ben Bécs környékén, t. i. a jegyváltás 25-dik év-
fordulóját. A völegény 45, az ara 43 éves. A sze-
retők akkor ismerkedtek meg egymással, mikor a
völegény irodai gyakornok volt egy jövedéki hiva-
talban. Azóta ugyan valóságos császári királyi hi-
vatalnok lett belőle, de még mostanig sem léptet-
tetett elő oly fizetési rangosztályba, melyben a fen-
álló rendelvek értelmében a nőstülés meg van en-
gvedve.

— Belebbezés végrendelet útján. —
Bizonyos bécsi körökben a mult nyáron feltűnést
okozott egy érdekes történetke, melyben főszere-
pet játszott egy grófnő s egy marquisvá lett szak-
ács. Az előbbeni olasz nemességet vásárolt a ku-
lináris vegytan tudorának, hogy avval maga iránti
hűséges szerelmét jutalmazza. Csakhamar azonban
megbetegedett, s ezáltal alkalma lön e szerelem
bensőségéről is meggyőződést szerezni; a szakács
marquis ugyanis legstürgösb teendőjének ismerte a
temetési szertartások iránt intézkedni, s egyuttal
szorosabb új viszonyba kezdett lépni — vigasztalá-
sul — valami ballerínával. Rosz nyelvek megsugták
a grófnénak a történeteket, az izgatottság ugy lát-
szik jótékonyan hatott szervezetre, mert felgyö-
gyult. Folyó év márczius havában csakugyan meg-
halt a grófné Bécsben s már korábban hivatalosan
letéteményezett végrendeletéhez hírszerint egy tol-
daléka volt csatolva, melyben főörökös gyanánt egy
jótékonyági intézet szerepel. Ugyan-e toldalékban
a marquist érdeklő különös intézkedés fordul elő:
1, Nevezett marquis a főörökös által háromhavi
részletekben kifizetendő 600) forintnyi évdíjban
részestül, 2, Halála után az évdíj visszaszáll az
intézetre, 3, Ez évdíj élvezetéből elesik a marquis,
ha az intézet érvényesen be fogná bizonyítani hogy
házasságban vagy ágyassal él. 4, Lakhelyül egy
stajer kis város rendeltetik számára, s az évnegy-
edenként beküldendő nyugtának az odavaló lelkes
és háztulajdonos hitelesítése mellett ily formán kell
hangzania: — „Életben van, nőtelen, házamban la-
kik.“

— Az angol pénzpiacz annyi rendelkez-
hető tőkével bővelkedik, hogy a bank leszámítolá-
si díja okvetlenül 5 százalék alá lesz leszámítva.
Londonban csak a francia bank hasonló intézke-
dést várják, nehogy a pénztöke nagyobb mérvben
oda szivárogon. Érzépenz oly mennyiséggel van
Angliában, hogy csak a mult héten 450,000 font
arany került az angol bankba. Vajha magunk is
dicselkedhetnénk már ily tökéletességgel; megho-
sulna akkor az ipar Magyarországon védvám nél-
kül, — annak ellenére is. (M. S.)

(*) (A magyar nyelv Amerikában) Kö-
zelebb egy amerikai utazó fordult meg a fővárosban,
s azt beszélte, hogy az unio hadseregei távirati
nyelvül a magyart használják, miután minden
hadtestnél van magyar, ki tolmácsolja, míg a távir-
dai tisztek nem értvén meg, az értesítéseket elnem
áruhatják. (E. L.)

— Magyarország repezterme a
lefolyt 8 év alatt. 1856-ban mintegy 600,000
mérő, 1857. mintegy 2,000,000 mérő, 1858. mintegy
300,000 mérő, 1859. mintegy 800,000 mérő, 1860.
mintegy 1,400,000 mérő, 1861. mintegy 800,000 mérő,
1862. mintegy 200,000 mérő, 1863. mintegy
150,000 mérő, tehát mintegy évenkénti 800,000
mérő átlagos termés mellett 150,000 — és 2,000,000
mérő között igadozik.

— Galambposta. Egy bécsi galambked-
velő, ki már régebben kísérleteket tesz a galamb-le-
velszállítás körül, mult vasárnap Pestre vitt le há-
rom galambot s ott délben 12 órakor utnak ereszt-
tette azokat. Mindhárom galamb fél-félórai időke-
zökben esti nyolcz órakor érkezett meg kalitkájá-
hoz, nyakukra kötött azon levélkével, mely szárny-
ra bocsáttatása óráját tartalmazta.

Irodalom.

— Maszák Hugó „Magyar Képzőművészet“
címmű festészeti, szobrászati, építészeti, szépirodal-
mival vegyes szaklapot indít meg e hó elején. Ö-
römmel üdvözljük, mert szükség van rá. Megje-
len ezen szaklap kéthetenként két nagy iven. Elő-
fizetési díj: évnegyedre 3 frt, félévre 5 ft 50 kregész
évre 10 ft.

— A „Szinházi Láteső“ megszűnt, az elő-
fizetők a derék „Fővárosi Lapok“-kal kárpót-
oltatnak. Gazdag kárpótlás.

Szerkesztői posta.

— Helybeli tisztelt előfizetőink sem-
mit sem tartoznak fizetni a lap kézbesi-
téséért. Ez a szerkesztő terhe.

— B. E. urhölgynek M. Jesztreb. Nagysád-
tól ez év végeig csak 4 frt díj jár, mert a lap
nem márczius de aprilis végeig volt megrendelve.
Az 50 kr. fölöleggel méltóztassék rendelkezni. —
Fogadja Nagysád mély tiszteletemet.

— II. I.—nak. Pest. Megkaptuk, s fölülmulta
várakozásunkat. Barátságos figyelemzettedet a le-
velírásra nézve igen szívesen vettem, de halogatá-
soknak alapos oka van! majd te is megtudod. Fo-
gadd őszinte üdvözlötünket.

K. E.—nek Kálló. Jövő számunk hozandja.
Nagy örömmre szolgál, hogy lapom, írásra ösztönöz.
Fogadd szíves üdvözlöttemet.

P. G.—nak Nőgrád. Önnek kívánságát teljesítet-
tük. Szíves ígéretere számolunk.

G. P. urnak Órhogy. B. J. 5 ftot fizetett már-
eziustól az év végeig. Többiben becses kívánságát
teljesítettük. Fogadja szíves üdvözlöttemet.

A beküldött kéziratokról jövő alkalommal,

Vásári tudósítások.

Unghvár. Mult hó 31-kén tartott hetivásá-
runk elég népes volt. Venni mindent lehetett, de
eladni semmit. Az élet ára jóval lejjebb szállt. Búza
köblökint 6 ft. 6 ft 60 kr. Gabona 5 ft 5 ft. 20 kr.
Tengeri 5 ft 5 ft 50 kr. Árpa 4 ft 40—60 kr. Zab 2 ft
60—80 kr. Burgonya 2 ft 20 kr. Időjárásunk rendet-
len, sok esőnk van.

HIRDETÉSEK.

Alolítottak
az első magyar általános
biztosító társaság ügy-
nökségét Unghvár
és vidékére

elvallalván,

mai naptól kezdve: **az ember életére, a**
tűzveszély, jégkarak, s a szállított
javak veszélye ellen mindennemű biz-
tosítási bevallásokat elfogadnak, mívegből iro-
dájuk az **Özvegyi József** (előbb Pollák)
házában

reggeli 8 órától délutáni 6
óraig

a biztosítandó felek kényelmére folytonosan
nyitva áll.

Unghvár, márczius 15-kén 1864.

Bánóczy és Koregtko.

Egy nevelő nő ajánlkozik a t. e. közön-
ségnek több leány gyermekek tanítására min-
den nemű kézi munkákra ugy mint mérték sze-
rinti ruha szabás és varrás, bányász csipke, és
minden nemű fehér nemű varrás és szabás. —
Továbbá tanít magyarul és németül írni és ol-
vasni, s elemi oktatásokat, ugy szinte koszt és
szállást is adhat. Bővebb tudósítást nyerhetni
özvegy Popovics Julia tisztelendő a sz-
szonynál Unghvárt káptalan utca 468.
szám alatt.

Zemplén megyében kebeleztet Kuc-
esin helységében (utolsó posta Varannó) 15
mázsá szép, tiszta s egészséges **luczer-
na-mag** lévén eladó, a venni szándékozók
mázsáját 45 frtjával helyben alól irt tulajdonos-
nál bár mikor általvehetik.

Zékány József m. k.